ບົດປາໄສຂອງ ທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກ່າວຕໍ່ກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ອົງການ ສປຊ ຄັ້ງທີ ໖໓

* ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຕາງໜ້າໃຫ້ບັນດາຄະນະຜູ້ແທນລາວ ສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍ ມາຍັງພະນະທ່ານ ມີເກນ ດ໌ສກອັດໂຕ ບຣອກມັນ, ນັກການທູດທີ່ມີປະສົບການແຫ່ງປະເທດ ນິກາຣາກວາ, ໃນໂອກາດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງໃຫ້ເປັນປະທານກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ ສປຊ ສະໄໝທີ 63 ຄັ້ງນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານ ຂອງພະນະທ່ານ, ກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ ຂອງພວກເຮົາ ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງຈົບງາມ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ກໍຂໍຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ພະນະທ່ານ ເຊີຈານ ເກຣີມ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດການປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນປະທານກອງ ປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ ສະໄໝທີ່ຜ່ານມາ.

ສປປ. ລາວ ເວລາໃດກໍເຊື່ອວ່າ ອົງການ ສປຊ ຍັງສືບຕໍ່ເປັນທີ່ປຶກສາທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາການຮ່ວມມືສາກົນ ທາງດ້ານການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ, ການປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ດ້ວຍຮູບແບບການປຶກສາຫາລື, ການຮ່ວມມືກັນ ແລະ ການສ້າງຄວາມເປັນເອກະສັນກັນ ລະຫວ່າງບັນດາປະເທດສະມາຊິກ. ຕະຫລອດໄລຍະເຄິ່ງສັດຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ອົງການ ສປຊ ໄດ້ມີບົດບາດອັນສຳຄັນ ໃນການປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຢູ່ໃນໂລກ ກໍຄືການສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກ, ໂດຍສະເພາະປະເທດກຳລັງພັດທະນາ. ປະຈຸບັນ, ພາຍໃຕ້ສະພາບການຂອງໂລກ ທີ່ຜັນແປ ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສັບສົນ, ອົງການ ສປຊ ຍິ່ງຕ້ອງເປັນອົງການທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບກວ່າເກົ່າ ເພື່ອປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ການດຳເນີນຂະບວນການປະຕິຮູບ ອົງການ ສປຊ ຕ້ອງໃຫ້ມີລັກສະນະກວ້າງຂວາງ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ຮອບດ້ານ ແລະ ມີຄວາມກ້າເກີ່ງກັນ ແນໃສ່ຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ. ພວກເຮົາຕ້ອງເພີ່ມທະວີ ອຳນາດ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງສະມັດຊາໃຫຍ່ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ລວມທັງພາລະບົດບາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ສາກົນ ໃນຖານະເປັນ ອົງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ອົງກອນຕົ້ນຕໍ ຂອງ ສປຊ ໃນການຕັດສິນບັນຫາທີ່ເຄັ່ງຮ້ອນຂອງໂລກ. ພວກເຮົາຕ້ອງປັບປຸງແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງສະມັດຊາໃຫຍ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫລັກການປະຊາທິປະໄຕ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງປະຕິຮູບຄວາມໝັ້ນຄົງ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ສະພາດັ່ງກ່າວ ມີປະຊາທິປະໄຕຫລາຍຂຶ້ນ, ທັງເປັນອົງການຕົວແທນແຫ່ງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຂອງປະເທດສະມາຊິກທັງໝົດ ລວມທັງການປັບປຸງສະມາຊິກຖາວອນ ແລະ ສະມາຊິກ ບໍ່ຖາວອນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ທັງນີ້ກໍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາດັ່ງກ່າວ ສາມາດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງສາກົນ. ຄຽງຄູ່ກັນນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງສຸມໃສ່ເພີ່ມທະວີພາລະບົດບາດ ຂອງອົງການ ສປຊ ໃນຂະແໜງການພັດທະນາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນພາລະບົດບາດ ຂອງຫ້ອງການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງ ສປຊ, ອົງການ ສປຊ ດ້ານການຄ້າ ແລະ ການພັດທະນາ, ບັນດາຄະນະກຳມາທິການປະຈຳພາກພື້ນ ແລະ ອື່ນໆ, ທັງ ນີ້ກໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ ອົງກອນເຫລົ່ານີ້ສາມາດປະກອບສ່ວນຊ່ວຍເຫລືອ ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍສາກົນ ດ້ານການພັດທະນາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດດ້ານການພັດທະນາແຫ່ງຊາດຂອງຕົນ.

ບົນຈິດໃຈດັ່ງກ່າວ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍ ມາຍັງທ່ານ ເລຂາທິການໃຫຍ່ ບັນກີມູນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການປະຕິຮູບຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ອົງການ ສປຊ ສາມາດຕອບຮັບກັບສະພາບການອັນໃໝ່ ຂອງຍຸກສະໄໝ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຫລາຍຢ່າງ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຄຽງຄູ່ກັນນີ້, ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສະແດງຄວາມຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍເປັນພິເສດ ຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມອັນຂະຫຍັນຂັນແຂງ ຂອງທ່ານເລຂາທິການໃຫຍ່ ໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ສັນຕິພາບ ກໍຄືການຊອກຊ່ອງທາງເພື່ອແກ້ໄຂ ສະພາບວິກິດການສາມປະການ ຂອງໂລກ ຄື: ວິກິດການດ້ານການເງິນ, ພະລັງງານ ແລະ ສະບຽງອາຫານ.

ບັນຫາການຫລຸດຜ່ອນກຳລັງອາວຸດ ຍັງສືບຕໍ່ເປັນບັນຫາທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງ. ການຄົງຕົວຂອງອາວຸດນິວເຄລຍ ກໍຄືການນຳໃຊ້ອາວຸດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກາຍເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ. ບັນດາປະເທດທີ່ມີອາວຸດນິວເຄລຍໃນຄອບຄອງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງຕົນ ໃນການລົບລ້າງອາວຸດນິວເຄລຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ວົງຄະນາຍາດສາກົນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ ເພີ່ມທະວີຄວາມພະຍາຍາມໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເປັນອຸປະສັກ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍແຫ່ງການລົບລ້າງ ແລະ ການບໍ່ແຜ່ຜາຍອາວຸດເຫລົ່ານີ້.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂະບວນໂລກາພິວັດໄດ້ສ້າງກາລະໂອກາດຫລາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ແຕ່ກໍຍັງມີອຸປະສັກນາງປະການ ທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ ກຳລັງປະເຊີນໃນປະຈຸບັນ, ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ. ໂດຍສະເພາະບັນດາປະເທດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດ, ເປັນຕົ້ນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ, ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດທະເລ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາເກາະດອນນ້ອຍ ໄດ້ພະຍາຍາມເຊື່ອມໂຍງຕົນເອງ ເຂົ້າກັບລະບົບເສດຖະກິດໂລກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສາມາດ ໃນການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ ຂອງບັນດາປະເທດເຫລົ່ານີ້ ຍັງຖືກຈຳກັດ ຍ້ອນຂາດພື້ນຖານໂຄງລ່າງພັດທະນາທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງຕະຫລາດຈຳກັດ, ຂາດທຶນຮອນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ລວມທັງຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງດ້ານການເງິນ ແລະ ບໍລິມາດ ການລົງທຶນຍັງຕ່ຳ.

ການຖີບຕົວຂຶ້ນຂອງລາຄານ້ຳມັນ ແລະ.ສະບຽງອາຫານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດ ຢູ່ໃນຫລາຍປະເທດຂາດສະຖຽນລະພາບ; ໂດຍສະເພາະມັນໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ທີ່ຍັງຂາດຄວາມສາມາດທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ເພື່ອຮັບມືກັບສະພາບວິກິດການດັ່ງກ່າວ. ເພື່ອປະເຊີນກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຄວນເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດ ຖະແຫລງການ ກຸງໂຣມ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ສ້າງຕັ້ງທະນາຄານ ສະບຽງອາຫານໂລກ ແລະ ກອງທຶນສະບຽງອາຫານສາກົນ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ດ້ານສະບຽງອາຫານ ໃນໄລຍະຍາວ ໃຫ້ແກ່ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະ ບັນດາປະເທດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວກວ່າໝູ່. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນອັນມະຫາສານ ຂອງປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຄວນໄດ້ຮັບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ໂດຍຜ່ານ ການລົງທຶນ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ຈາກປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ກໍຄືຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອື່ນໆ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຢ້ຳຕື່ມອີກວ່ານະໂຍບາຍສາກົນ ດ້ານພະລັງງານຕ້ອງຊ່ວຍໜູນຄວາມພະຍາຍາມຂອງບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ບັນລຸການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ຕໍ່ສະພາບດັ່ງກ່າວນີ້, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ສາມາດຍາດແຍ່ງຜົນປະໂຫຍດອັນແທ້ຈິງຈາກຂະບວນໂລກາພິວັດໄດ້ນັ້ນ ວົງຄະນາຍາດສາກົນ ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນການພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມສິດທິ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ, ມັນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເພີ່ມທະວີ ການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ ແລະ ທຶນກູ້ຢືມດອກເບ້ຍຕ່ຳ, ວາງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອແກ້ໄຂສະພາບປັ່ນປ່ວນ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ຂອງຕະຫລາດສິນຄ້າ, ໃຫ້ສິດທິ ແລະ ອັດຕາພາສີພິເສດ ແກ່ສິນຄ້າ

ສົ່ງອອກ ຈາກປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະ ຈາກກຸ່ມປະເທດ ທີ່ອ່ອນໄຫວກວ່າໝູ່, ເຮັດໃຫ້ການແກ້ໄຂບັນຫາໜີ້ສິນ ມີຄວາມຄ່ອງຕົວຂຶ້ນ, ປັບປຸງກົນໄກການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການດໍາເນີນການປະຕິຮູບ ລະບົບການເງິນສາກົນ.

ການປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມຈະເລີນສີວິໄລ ຍັງແມ່ນເປົ້າໝາຍທີ່ເປັນບູລິມະສິດສູງສຸດຂອງວົງຄະນາຍາດສາກົນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້, ວົງຄະນະຍາດສາກົນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຜ່າກັບອຸປະສັກຫລາຍຢ່າງ ເປັນຕົ້ນ ຄວາມຂັດແຍ່ງກັນລະຫວ່າງບັນດາລັດ, ການກໍ່ການຮ້າຍ, ການຂວ້າງບາດແຕ່ພຽງຝ່າຍດຽວແບບຜິດກົດໝາຍ ແລະ ການແຊກແຊງເຂົ້າໃນກິດຈະການພາຍໃນຂອງກັນ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເປັນຫວ່ງຢ່າງຍິ່ງ ຕໍ່ສະພາບການປະທະກັນ ຢູ່ຕາເວັນອອກກາງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງເນື່ອງນິດລຽນຕິດ ມາໄດ້ຫລາຍທົດສະວັດແລ້ວ ຊຶ່ງໄດ້ຄຸກຄາມຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ໃນພາກພື້ນນັ້ນ, ໂດຍສະເພາະຕໍ່ປະຊາຊົນປາແລສຕິນ ທີ່ຕໍ່ສູ້ເອົາສິດທີ່ອັນຊອບທໍາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການກໍານົດຊາຕາກໍາ ແລະ ສ້າງລັດເອກະລາດດ້ວຍຕົນເອງ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ສະແດງຄວາມເສົ້າສະຫລົດໃຈ ຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍທັງຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຈາກສົງຄາມຢູ່ປະເທດອີຣັກ ແລະ ອັຟການິສຖານ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມເປັນຫວ່ງຕໍ່ການຂວ້າງບາດ ປະເທດສາທາລະນະລັດ ກູບາ ໂດຍລັດຖະບານ ສະຫະລັດ ອາເມລິກາ, ເຊິ່ງເປັນການກະທໍາທີ່ລະເມີດຕໍ່ກົດໝາຍສາກົນ, ທັງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສິດທີ່ອັນຊອບທໍາ ຂອງປະຊາຊົນ ທັງສອງຊາດ, ສະນັ້ນ ສປປລາວ ຮຽກຮ້ອງໄປຍັງທຸກຝ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຊອກຫາຊ່ອງທາງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາເຫລົ່ານີ້ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິວິທີ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມຫວັງວ່າ ປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວ ຈະສາມາດຫລຸດພົ້ນອອກຈາກສະພາບທີ່ຮຸນແຮງ ດັ່ງກ່າວ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມຈະເລີນໂດຍໄວ.

ສະພາວະໂລກຮ້ອນ ບໍ່ພຽງແຕ່ສ້າງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທຸກຄົນໃນໂລກ ແຕ່ມັນຍັງມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຂະບວນວິວັດອັນຍາວນານ ຂອງມວນມະນຸດ ອີກດ້ວຍ. ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ຍິ່ງຈະທະວີຄູນຂຶ້ນ ເມື່ອມັນກາຍເປັນສາເຫດຂອງບັນຫາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ໂລກພວກເຮົາກໍາລັງປະເຊີນ ໃນປະຈຸບັນ, ຕໍ່ໜ້າສະພາບການດັ່ງກ່າວ, ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ວາງມາດຕະການ ແກ້ໄຂຮ່ວມກັນ ເພື່ອປະຕິບັດຢ່າງຮີບດ່ວນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວໂລກ ບົນພື້ນຖານຫລັກການຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດຽວກັນ ແຕ່ມີພັນທະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເພື່ອເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້, ພວກເຮົາຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການປະສານເຊື່ອມໂຍງກັນ ລະຫວ່າງອົງການປະກອບພື້ນຖານ ສາມປະການ ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຄື: ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດໍາເນີນງານ ບາລີ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ການຂາດມາດຕະການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ຂອງບັນດາເປົ້າໝາຍສາກົນ ດ້ານການພັດທະນາ, ລວມທັງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ ຍັງສືບຕໍ່ເປັນບັນຫາທີ່ທຸກປະເທດໃນໂລກເປັນຫວ່ງ ດ້ວຍເຫດນີ້, ໜ້າທີ່ອັນເປັນບູລິມະສິດ ຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເປົ້າໝາຍສາກົນ ແລະ ບັນດາຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ, ໃນນີ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ ທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດທະເລ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານບຣຸກແຊນ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານອານມາຕີ ໃຫ້ສໍາເລັດຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ຕາມກໍານົດເວລາ ທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ ທັງສອດຄ່ອງ ກັບຜົນຂອງກອງປະຊຸມສຸດຍອດໂລກ ໃນປີ 2005.

ປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ ທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດທະເລ ຕ້ອງປະເຊີນກັບອຸປະສັກນາງປະການ ເນື່ອງຈາກຂາດທາງອອກສູ່ທະເລ, ສະນັ້ນ, ການຮ່ວມມືສາກົນ ຈຶ່ງເປັນປັດໃຈສໍາຄັນ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ຂອງບັນດາປະເທດເຫລົ່ານີ້ ເພາະສະນັ້ນ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຢໍ້າຄືນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງກອງປະຊຸມທົບທວນກາງສະໄໝ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ ອານມາຕີ ທີ່ຈະຈັດຂຶ້ນ ແຕ່ວັນທີ 2-3 ຕຸລາ 2008 ຢູ່ນິວຢອກ, ເຊິ່ງຈະເປັນໂອກາດອັນດີສໍາລັບວົງຄະນາຍາດສາກົນ ເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ, ບົດຮຽນ ແລະ ອຸປະສັກຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນປະຕິບັດງານ ອານມາຕີ ດັ່ງກ່າວ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຫວັງວ່າກອງປະຊຸມນີ້ ຈະເປັນການຊຸກຍູ້ເສີມຂະຫຍາຍການເປັນຄູ່ຮ່ວມມືເພື່ອການພັດທະນາໃນໂລກ ແນໃສ່ຊ່ວຍເຫລືອ ປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ ທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດທະເລ ມີຄວາມສາມາດ ເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນລະບົບ ການຄ້າສາກົນ ແລະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເປົ້າໝາຍ ດ້ານການພັດທະນາຂອງສາກົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ໃນຖານະເປັນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ສປປ. ລາວ ມີຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ເຫັນວ່າ ອາຊຽນ ໄດ້ສືບຕໍ່ມີສະຖຽນລະພາບ, ເຕີບໃຫຍ່, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັນເທື່ອລະກ້າວ ອັນເປັນການປະກອບສ່ວນ ທີ່ສໍາຄັນ ໃຫ້ແກ່ການປົກປັກຮັກສາ ສັນຕິພາບ ແລະການຮ່ວມມື ໃນພາກພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ ເຫດການທີ່ພົ້ນເດັ່ນ ແລະ ເປັນຂີດໝາຍ ປະຫວັດສາດ ເມື່ອມໍ່ໆມານີ້ ກໍແມ່ນການລົງນາມຮັບຮອງເອົາກົດບັດອາຊຽນ ອັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ອາຊຽນ ກາຍເປັນອົງການຈັດຕັ້ງພາກພື້ນ ທີ່ມີລະບຽບຫລັກການທີ່ສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ.

ສປປ. ລາວ ສືບຕໍ່ມີສະຖຽນລະພາບທີ່ໜັກແໜ້ນດ້ານການເມືອງ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍທາງສັງຄົມ, ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ສປປ. ລາວ ສາມາດບັນລຸຜົນສໍາເລັດໃຫຍ່ຫລວງ ຫລາຍດ້ານ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດຂອງຕົນ ດັ່ງໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃນຈັງຫວະການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ຍືນຍົງ ຂອງຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບັນລຸໄດ້ຜົນສໍາເລັດດັ່ງກ່າວ ກໍຕາມ, ສປປ. ລາວ ຍັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຫລາຍປະການ. ລາຄານໍ້າມັນທີ່ຖີບຕົວສູງຂຶ້ນ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ການຖົດຖອຍຂອງເສດຖະກິດໂລກ ໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງກີດຂວາງ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ປີນີ້ພວກເຮົາຍັງໄດ້ປະເຊີນກັບໄພນໍ້າຖ້ວມຄັ້ງຮຸນແຮງ ອັນໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ດ້ານຊັບສິນ ໃນທົ່ວປະເທດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍຜ່ານການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ໄປຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມສາກົນ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງຍິ່ງວ່າ ຈະສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ ທີ່ສໍາຄັນ ສອງອັນຄື: ຍຸດທະສາດລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງພາກພື້ນ. ອີງໃສ່ລະດັບຂອງການເຕີບໂຕໃນປະຈຸບັນ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຫວັງວ່າຈະສາມາດຫລຸດພົ້ນອອກຈາກສະພາບດ້ອຍພັດທະນາ ໄດ້ພາຍໃນປີ 2020.

ທ້າຍສຸດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຢໍ້າຄືນວ່າ: ການພັດທະນາ ຍັງຄົງເປັນໃຈກາງ ແລະ ເປັນເງື່ອນໄຂບູລິມະສິດ ເພື່ອຮັບປະກັນ ສັນຕິພາບ ແລະ ການເຄົາລົບສິດທິມະນຸດ ທີ່ຕິດພັນຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ການຜັນຂະຫຍາຍຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຜົນຂອງກອງປະຊຸມສຸດຍອດ ແລະ ກອງປະຊຸມສາກົນຕ່າງໆ ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້. ສປປ. ລາວ ຢືນຢັນຄືນຄວາມຕັດສິນໃຈອັນສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍຂອງຕົນ ທີ່ຈະສືບຕໍ່ຮ່ວມມືກັບວົງຄະນາຍາດສາກົນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແນໃສ່ສ້າງໂລກທີ່ປາສະຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຂາດແຄນ, ມີຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ສະເໝີພາບ ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໝັ້ນວ່າຖ້າປະຊາຄົມໂລກຂອງພວກເຮົາ ມີຄວາມປັ່ນລຸມສາມັກຄີກັນຈະ ສາມາດບັນລຸຜົນສໍາເລັດ ອັນໃໝ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າໄດ້ຢ່າງແນນອນ./.

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC